

Do wszystkich, którzy przygotowują się do świętowania w wierze Wielkiego Jubileuszu Chrześcijaństwa. (Jan Paweł II)

Umilowani w Chrystusie, Siostry i Bracia!

Mija XXI rocznica Pontyfikatu Jana Pawła II. Z tej okazji wielbimy Boga za wszelkie znaki Jego obecności, które okazał przez posłannictwo Ojca świętego. Do znaków tych zaliczyć możemy zbliżający się Wielki Jubileusz dwóch tysięcy lat chrześcijaństwa. Ojciec święty zaprasza i wzywa wszystkich wyznawców Chrystusa do aktywnego włączenia się w obchody tego zbawczego wydarzenia. 'Wielkich dzieł Boga nie zapominajcie!' Możliwość świętowania tak niezwykle rocznicy Odkupienia ludzkości jest dla każdego z nas ogromną, niewyobrażalną łaską. Do przeżycia tego Jubileuszu przygotowywaliśmy się przez minione lata, rozważając główne prawdy naszej wiary.

I. Znaczenie Roku Jubileuszowego w Kościele

Czym jest Jubileusz w tradycji Kościoła? By zrozumieć jego sens trzeba sięgnąć do Pisma świętego. Izraelici czasów Starego Testamentu także świętowali Rok Jubileuszowy. Do jego istoty należało wzajemne pojednanie, wielkoduszne darowanie długów i uwolnienie niewolników. Mówi o tym prorok Izajasz, żyjący kilka wieków przed Chrystusem: 'Duch Pański nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski u Pana' (Iz 61, 1-2). Ostateczne dopełnienie zapowiedzi Izajasza dokonało się w Osobie Jezusa Chrystusa. To On, cytując Izajaszowe słowa, odniósł je wprost do Siebie: 'Dzisiaj spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli' (Łk - 4,21). Całe nauczanie Zbawiciela jednoznacznie akcentuje konieczność wzajemnego przebaczenia będącego owocem pełnego pojednania się człowieka z Bogiem. Kościół uświadamiał sobie konieczność okresowego, ogólnokościelnego rachunku sumienia, połączonego ze szczególnym dziękczynieniem. Dlatego, począwszy od 1300 roku, ogłaszał systematycznie Rok Jubileuszowy. Fakt ten przypomniał nam Ojciec święty w bulli 'Incarnationis misterium', ogłaszającej Wielki Jubileusz roku 2000: 'Wracamy myślą do roku 1300, gdy papież Bonifacy VIII, spełniając pragnienie całego ludu rzymskiego, otworzył uroczyście obchody jubileuszu. Zgodnie z dawną tradycją szczodrego udzielania rozgrzeszeń i odpustów tym, którzy w Wiecznym Mieście nawiedzali bazylikę św. Piotra, zechciał udzielić z tej okazji nie tylko jeszcze obfitszego, ale jak najpełniejszego odpuszczenia wszystkich grzechów. Od tamtego czasu Kościół zawsze obchodził Jubileusz jako ważny etap swojej wędrówki ku pełni w Chrystusie (IM 5).

II. Obchody Roku Jubileuszowego

Rok Wielkiego Jubileuszu rozpocznie się w noc Bożego Narodzenia 1999 r. Ojciec święty uroczyście otworzy drzwi Bazylikę św. Piotra. Gest ten symbolizuje otwarcie Kościoła na przyjęcie wszystkich, którzy pragną powrotu do jedności z Bogiem, Dawcą wszelkiego pokoju. Do stolicy chrześcijaństwa, a także do Ziemi Świętej, przez cały rok jubileuszowy będą przybywać pielgrzymi różnych narodowości. Pielgrzymka jest bowiem obrazem ludzkiego życia: wszyscy, nieraz z ogromnym wysiłkiem, pielgrzymujemy do Domu Ojca. Jak uczy nas Jan Paweł II, pewne miejsca mogą przechowywać znaki nadzwyczajnych, zbawczych interwencji Boga. Pielgrzymując do tych miejsc człowiek doświadcza potrójnej łaski. Najpierw daru szczególnego przebaczenia i pojednania z Bogiem. To pojednanie staje się fundamentem pojednania międzyludzkiego. Potem łaski uświęcenia, wreszcie łaski szczególnego spotkania z Panem ludzkich losów. Dlatego Ojciec święty zwraca się do wszystkich chrześcijan: 'Nie pozostaje mi zatem nic innego jak zaprosić serdecznie całą chrześcijańską wspólnotę, aby w duchu wyruszyła na szlaki jubileuszowej pielgrzymki.

Będzie ją można odbyć w wielu różnych formach (...) z pewnością jednak wielu przeżyje ją wyruszając naprawdę w drogę do miejsc, które odegrały szczególnie doniosłą rolę w dziejach zbawienia'. W odpowiedzi na papieskie zaproszenie także i Kościół w Polsce przygotowuje się do wielkich, narodowych pielgrzymek do Rzymu i Ziemi Świętej. Szczegóły organizacyjne zostaną podane w parafiach. Obchody Roku Jubileuszowego w naszej Ojczyźnie rozpoczną się w katedrach naszych diecezji podczas Mszy świętych sprawowanych 25 grudnia. Wtedy też wyrazimy wdzięczność Bogu za tysiąclecie Kościoła hierarchicznego, żyjącego i posługującego w dziele zbawczym na ojczyistych ziemiach. Ów epokowy fakt stanie się okazją dziękczynienia za istnienie polskich diecezji i parafii. Nie potrafimy wyobrazić sobie życia religijnego bez posługi biskupów i kapłanów. Świętowanie tego roku powinny dopomóc w ponownym, głębszym zrozumieniu rzeczywistości Kościoła. Pomocą służyć będą główne obchody rocznicowe przeżywane w Gnieźnie - stolicy pierwszej metropolii, a następnie we wszystkich metropoliach i wielu diecezjach.

III. Przeżycie czasu łaski

Rok Jubileuszowy będący szczególnym 'rokiem łaski od Pana' stanowi jedyną w swoim rodzaju okazję doświadczenia nadprzyrodzonych darów Boga. Wymaga jednak podjęcia ze strony człowieka pewnego wysiłku. Co zatem powinniśmy uczynić? Ojciec święty w Liście apostolskim 'Tertio millennio adveniente' przedstawia siedem sugestii. Pierwsza z nich domaga się pogłębienia naszej wiary we wspólnocie z Osobami Trójcy Przenajświętszej. Trzeba nam jeszcze raz odpowiedzieć na pytanie o fundamenty naszej wiary: Zachwycić się dziełem Stworzenia, podziękować za łaskę Odkupienia dokonanego przez Krzyż i Zmartwychwstanie, uświadomić sobie dar ciągłego uświęcania każdego z nas mocą Ducha Świętego. Drugie wskazanie dotyczy doświadczenia zbawczej misji Chrystusa. Należałoby pochylić się nad Ewangelią, poszukując nowych form zgłębienia nauki Chrystusa w rodzinach. Należałoby, spoglądając na krzyże zawieszane w naszych domach, przemyśleć znaczenie Śmierci i Zmartwychwstania Boskiego Mistrza. Nasze życie w przyjaźni i pokoju z Bogiem zawdzięczamy przecież Chrystusowej Ofierze. Trzecia myśl Jana Pawła II podkreśla pogłębienie świadomości Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa. Zbyt często dostrzegamy w Kościele jedynie instytucję świadczącą pewne usługi. Zbyt rzadko przyjmujemy Kościół jako wspólnotę Boga z ludźmi - społeczność, w której każdy z nas ma swoje miejsce i sobie właściwe zadania. Czwarta sugestia postuluje przeprowadzenie rachunku sumienia i oczyszczenia się z zaniedbań, celem prawdziwego nawrócenia. Chodzi o spojrzenie na całość naszego życia przez pryzmat Ewangelii, zakończone możliwie najlepiej przeżytym sakramentem pokuty i pojednania. Warto w tej perspektywie przemyśleć wartość kierownictwa duchowego podejmowanego z okazji częstszych spowiedzi. Kolejne wskazanie papieskie przypomina, że warunkiem owocnego przeżycia Czasu Świętego z jednoczesną odpowiedzią na łaskę jubileuszu, jest pojednanie z siostrami i braćmi w Kościele - a także z członkami innych wyznań i wspólnot niechrześcijańskich. Pojednanie zakłada pragnienie dobra drugiej osoby. Jego fundamentem jest najpierw intensywna modlitwa obejmująca zwaśnione strony. Potem konkretne gesty pomocy i współpracy w rozmaitych chwilach życia. Aby skutecznie utrwalić owoce Jubileuszu w przyszłym wieku trzeba przyjąć całość nauczania II Soboru Watykańskiego i II Plenarnego Synodu Kościoła w Polsce. Sobór ten ukazał najpierw pełną wizję Kościoła, wypowiadającego się w Słowie Bożym, liturgii i czynach miłosierdzia. Wszystkim członkom tej wielkiej Rodziny Bożej wskazał konkretne kierunki rozwoju i doskonalenia się - celem wprowadzenia na ziemi Bożego pokoju. Zbawienie ma wymiar Społeczny. Zatem ostatnie wskazanie Jana Pawła II dotyczy społeczności międzynarodowych - zwłaszcza w aspekcie przebaczenia i darowania długów. Odzyskana wolność naszej Ojczyzny przywraca każdemu z nas prawo głosu w tej sprawie. Kwestie narodowe czy nawet międzynarodowe nie są jedynie

domeną polityków. Na ich decyzje wpływ winien mieć głos każdego obywatela, tworzącego społeczność narodową. W trakcie Roku Jubileuszowego uważniej przyjrzymy się każdemu z tych wskazań. Zastanowimy się, w jaki sposób możemy własnym życiem odpowiedzieć na wezwanie Ojca świętego. Pomocą w tym dziele służyć nam będą comiesięczne nabożeństwa dziękczynne za dar Polaka - Papieża. Także Słowo Boże głoszone w niedziele pomoże nam jeszcze raz przemyśleć nauczanie papieskie dotyczące Wielkiego Jubileuszu. Przewodniczką i najpełniejszym wzorem przeżycia czasu łaski jest nasza Matka, na którą wskazuje Jan Paweł II: 'Maryja, która wraz z Synem Jezusem i małżonkiem Józefem pielgrzymowała do świętego przybytku Bożego, niech osłania w drodze wszystkich, którzy wyruszą z pielgrzymką w Roku Jubileuszowym. Niech też szczególnie gorąco wstawia się za chrześcijańskim ludem w najbliższych miesiącach, aby obchodząc z radością dwu tysiąclecie narodzin swego Zbawiciela, mógł uzyskać obfitość łask i miłosierdzia. Niech Kościół wielbi Boga Ojca w Duchu Świętym za dar zbawienia w Chrystusie Panu - teraz i w przyszłych stuleciach. '